

ikke vil blive benyttet ret mange Steder, og at man i hvert Tilfælde som oftest vil sætte Grænsen for Aabningstiden til Kl. 9. Netop om Sommeren er det jo, man ønsker, at de Mennesker, der ere beskæftigede i Forretningerne hele Dagen, skulle have Aftenen fri, saa jeg anser det i Grunden for uheldigt, at Butikkerne her faa denne Ret til at holde aabent længere. Men Kommunalbestyrelserne skulle jo tage Beslutning derom, og saa vil det jo vise sig, om der kommer Krav herom, og hvorvidt Kommunalbestyrelserne ville gaa med dertil. Jeg er glad ved, at det er sket Fyldest, som jeg har krævet til at begynde med, at Land og By blive stillede paa samme Maade.

Med Hensyn til Forbudet mod Apotekernes Handel med andet end Medicinalvarer er jeg glad ved, at Udvalget er gaaet med dertil, fordi det fra Købmandsstændens Side har været begæret aldeles bestemt. Naar der i Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 4 staar: „Denne Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse for Apotekere“, er det jo ganske nødvendigt, idet enhver maa vide, at selv om Apotekerne sælge andre Ting end Medicinalvarer efter Kl. 8, er det berettiget i det Tilfælde, at det er krævet ved en Læges Recept, hvad enten det er det ene eller det andet. Enhver maa være klar over, at man kan ikke nægte at sælge fra Apotekerne de Ting, en Læge har foreskrevet.

Endelig er der en tredie Ting, jeg har været den, der har holdt stærkest paa indenfor Udvalget, og det er, hvad jeg har præciseret Gang paa Gang her i Tinget, at man ikke bør nøjes med ved disse Lovovertrædelser at straffe Sælgeren, men ogsaa straffer Køberen. Jeg ved, at hos samtlige Sælgere er det Ønske fremme, at de, som ere de virkelig skyldige, nemlig Køberne, skulle have samme Straf som Sælgerne. Mine Kolleger i Udvalget mente imidlertid ikke, at det var rigtigt at gaa med dertil paa en Gang, men mente, at det var nok, naar man lod skinne igennem, at man ved en Revision af Loven vilde gaa ind derpaa. Derfor har jeg frafaldet dette Krav og haaber, at naar Loven skal revideres, maa dette blive taget med. Jeg er sikker paa, at til den Tid ville alle fornuftige Købere saavel som Sælgere erkende, at det i Virkeligheden er ret, at man straffer den, der er den direkte Aarsag til Lovovertrædelser.

Jeg kan altsaa godt være enig med den ærede Ordfører i, at det er fuldt betimeligt, at vi søge at faa denne Lov igen-

nem, da der fra alle Sider er rejst Krav derom. Naar den ærede Ordfører omtalte de andre Landes Lukketid, vil jeg sige, at saa vidt jeg ved, ere vi ganske vist gaaede en Time længere ned end i Udlandet, men jeg tror at turde sige, at allerede nu lukke de fleste handlende Kl. 8 om Aftenen, saa vi kunne godt forsvare at gennemføre det ved Lov.

Med Hensyn til Handelen med Cigarer, Cigaretter og Tobakker skal jeg erkende, at jeg har arbejdet for, at man maa holde længere aabent i det Fag, der er det eneste, der i Virkeligheden har udtalt sig imod tidlig Lukning, idet det ved Optælling blev konstateret, at 157 vare for at lukke, men 446 imod. Naar Udvalget stiller Forslag om, at kun Mand, Kone og Børn maa betjene Butikken, antager jeg ikke, der kan være gjort nogen Uret mod andre, idet det er givet, at i intet Fag er der den Risiko for at miste Indtægt, som der er for Cigar- og Tobakshandlere. Enhver ved jo nemlig, at det hovedsagelig er dem, der have Salg om Aftenen, naar alle andre have fri. Forholdene ere dog ikke ens i København og paa Frederiksberg og i andre Byer. Jeg var ganske tilfreds med, at det blev bestemt, at Kommunalbestyrelserne i Købstæderne skulde kunne give Tilladelse til, at Cigar- og Tobakshandlere, naar de ansøgte derom, maatte holde aabent ud over Kl. 8. Derimod var jeg ikke tilfreds med, at man kom til samme Resultat med Hensyn til København. I København er Forholdet et andet. Thi i Provinserne er der ikke samme Konkurrence som her. Nu sagde den ærede Ordfører, at Gæstgiverier og Hoteller ikke maatte sælge Cigarer ud af Huset efter Kl. 8; men det er umuligt at kontrollere det, det maa de heller ikke gøre før Kl. 8. Men hvorledes det er muligt at kontrollere det i Hoteller og Restauranter, hvor man ligefrem har Cigarbutikker, vil jeg nok spørge om. Og det samme er Tilfældet med Hensyn til Cigarkioskerne, som findes paa ethvert Forlystelsessted i København, hvor man kan købe lige saa mange Cigarer, man vil, medens det er de handlende forbudt at sælge Cigarer. De større handlende, som ikke trænge dertil, have allerede i lang Tid lukket Kl. 8, og det samme gælder ude i Provinserne. Men de smaa handlende, som have saa lidt, at de ikke have noget at tabe af, det er dem, jeg har villet værges. Og jeg haaber, at det efterhaanden vil gaa over i Købernes Bevidsthed, at de lige saa godt kunne købe deres Cigarer før Kl. 8 Aften, saaledes at det